

At gribe ud efter drømmen – Jul i Ilulissat Grønland

Grå december – blæst og rusk!

Sådan har de sidste års december måneder og juleaftener været her i Danmark.

Oftede er det en stor kontrast til de forestillinger, vi har om julen – med sne, frost – og julemand.

Hvem har ikke siddet og nydt de fantastiske billeder, som “Nissebanden i Grønland” har foræret rigtig mange børn og voksne i Danmark, og som mange derfor forbinder med rigtig jul.

Netop disse barndoms minder gjorde, at vi som familie søgte den ultimative oplevelse for at holde jul – nemlig i Julemandens eget land, Grønland, nærmere bestemt Ilulissat (Jakobshavn).

Efter at have været på rundrejse i Grønland i april 2018 – besluttede vi en grå efterårsdag, at gribe ud efter drømmen. At drage mod nord og holde jul i polarmørket.

For man må ikke lade sig lokke af den meget lys Nissebanden på Grønland har, og tro det er virkeligheden ved juletid. Gør man det, bliver man desværre skuffet.

Når man er nord for Polarcirkel, så forsvinder solen fra horisonten 29. november, og kommer først frem igen 13. januar. (Ilulissat)

Så vælger man at prøve den ultimative oplevelse, så hænger jul og mørke unægtelig sammen – i Grønland.

I tilgift for mørket, havde vi fra flere grønlandske venner

fået at vide, at vi ville få en helt unik og smuk oplevelse – med frost, sne – og lys fra julestjerner og hjertevarme i mørket.

Vi pakkede slæden

Beslutningen var taget, flybilletterne købt, og ligesom Nissebanden, pakkede vi vores slæde – i form af familiens Ford S-Max, og drog 20. december 2018 til Kastrup Lufthavn tidligt om morgenen.

Udover vores familie havde farmor og hendes kæreste valgt at gøre os følgeskab, og lade deres første tur til Grønland kombinere med familiejul.

I bagagen havde vi taget julegaverne med til børnene, da det er svært at forklare, at de ikke får julegaver, alene fordi vi havde valgt at rejse.

Dog var aftalen, at ønskerne ikke måtte omfatte de allerstørste ting i legetøjskatalogerne – men skulle kunne pakkes og medbringes. Alligevel endte det dog med at den største kuffert, som vi havde med, udelukkende indeholdt julegaver ☺☐.

Samtidig medbragte vi noget til at kunne lave julepynt og lidt til juletræet, som vi havde fået at vide, vores vært havde indkøbt til os.

Vi var nu alle klar til, at koble ud fra en stresset optakt til julen, og sammen prøve at skabe en ny juletradition – hvor alle havde samme udgangspunkt, nemlig det ukendte.

Guld i gemmerne

Når man rejser til Grønland, så lærer man hurtigt, at det langt fra er alt, der kan fås, som man kan i Danmark. Da vi var oppe i Grønland i april 2018, var det lige før det første forårs skib ankom til Ilulissat – efter flere måneder uden andre leverancer, end dem flyene kan medbringe.

Derfor var der knaphed på hylderne og mange ting eftertragtet.

Vi oplevede ikke samme knaphed i december, da lagrene i Ilulissat var fyldte, og der var nok af det hele.

Dog havde vi hørt, at omkring juletid, er frisk fløde og frisk slik (Der er kun frisk mælk og fløde i Kangerlussuaq, hvor Danmarksflyet lander, og det er dyrt. Samt slikket ofte er længe undervejs) var i høj kurs, så vi købte 6 stk. $\frac{1}{2}$ L fløde og kom i en køletaske og en masse slik og chokolade. Det pakkede vi i kufferterne, og det viste sig at være guld.

Vi brugte den friske fløde som gaver, og det friske slik var også i høj kurs. Vores vært havde rensdyrkød i overskud fra efterårsjagten, som vi byttede til gengæld for frisk slik og fløde. Sådan foregår rigtig meget i Grønland – man deler ud af det, man har nok af, til gengæld for det man mangler.

Selvom der var nok af alting, kom vi i bekneb med grødris. Den ene dag var der nok, den næste var alt rippet! Der stod vi tæt på en traditions krise.

Flere dage i streg gik vi rundt i byens butikker for at lede efter grødris.

Det viste sig, at der var masser af ris på lageret nede ved Havnen, men da der var lukket, kunne det ikke udleveres! Vi mindes stadig turen rundt i byen efter ris med Magnus på slæb i slæde. Det sneede og føg, og hjemme, altså i Danmark, ville man være blevet indenfor pga snestormen, men vi gik ud, og havde, trods der ingen gevinst var, en uforglemmelig tur. Fem ud af fem snefnug på pointskalaen.

Det lykkedes os at skaffe grødris hos nogle venner – så alt endte godt.

Det sparsomme lys

Ordet mørketid giver rigtig meget mening, når man besøger Grønland i december.

Grundet tidsforskellen på 4 timer, vågnede vi meget tidlig de første mange dage. Kl. 5 var det ofte slut med søvn, og der var blægmørkt udenfor.

Omkring 10 tiden kom lyset stille frem – uden det blev helt lyst. Solen når aldrig op over horisonten – så rigtig lyst bliver det ikke.

Dagene op til juleaften var byen ramt af snevejr – eller en massiv snestorm efter danske forhold.

Det gjorde ikke det sparsomme lys bedre. Det gjaldt om at nyde og udnytte, når lyset brød frem, for hen ved 14 tiden var det slut igen, og det blev mørkt.

Så reelt set, havde vi 20 timer med mørke i døgnet.

Vi sørgede for, at komme ud og gå – det er altid lige lidt sjovere, når der ligger masser af sne, og smukt var det. Vi kørte på hundeslæde, hvilket var vores anden tur i Grønland, men den første for farmor og kæresten.

Vi var på en sejltur blandt isbjergene på Isfjorden – en kold og flot tur, og bestemt anderledes at se isen i tusmørket, frem for turen vi oplevede i foråret. Ligeledes var der leg med slæden i sneen, juleshopping i butikkerne, varm kakao på cafeen og besøg hos vores nabo hunde – en flok løse, store slædehundehvalpe med en masse energi.

(I vores artikel “Grønlands svar på Uber og fire andre måder at møde de lokale i Grønland på”, kan I læse om andre muligheder for, at udforske Grønland på)

Selvom det er mørkt – så er der rigtig meget lys i Grønland på denne årstid. Grønlænderne har en tradition med, at hænge julestjerner op i mange vinduer. Det er særlige gul/rødlige julestjerner, der giver rigtig smukt modspil til al sneen, og som på flere måder giver varme i en kold tid.

Vi havde også en, hvor vi boede, og vi har efterfølgende købt en hjem til her i Danmark.

Den vækker gode minder.

Tid, tid og atter tid

Noget af det der virkelig slog os denne særlige jul, var, at der var ro.

Til dagligt lever vi en travl hverdag med tre børn, der går til sport, arbejde og alt det andet vi er engageret i.

Mange kender sikkert fornemmelsen af, at der altid er et eller andet, man lige kan nå at gøre færdig og få ordnet, inden julefreden sænker sig. Ofte sidder man så og erkender, at det hele alligevel blev for hektisk.

Den fornemmelse havde vi på ingen måder i Grønland.

For det føltes lidt som om, tiden gik i stå – og vi fik endnu mere tid til, at være sammen som familie.

For der var ikke så meget, vi kunne eller skulle – vi kunne ikke lige køre ind og ordne dit og dat, og vi skulle ikke lige det og det.

Frem til vi satte os ind i flyveren i Kastrup Lufthavn, 20. december 2018, havde vi naturligvis noget at se til, for at blive klar til afrejse.

Dog var det stadig med en erkendelse af, at det vigtigste var at komme afsted – så måtte vi sammen skabe en ny juletradition, med det vi havde.

Som sagt var dagene lange, når man vågner tidligt. De mange mørke timer indbød så også til, at vi kunne sysle derhjemme – med tændte stearinlys. Ungerne klippede julepynt til huset, vi boede i og til juletræet. Mathilde fik f.eks. for første gang lavet en julestjerne færdig, og det blev til flere. Astrid udviklede sine egne inuit guirlander til vinduerne. De var fine. Der blev spillet spil – både medbragte og dem der var i huset, bagt friskbagte boller til morgenmad og læst. Ligeledes var der tid til at afprøve/lege med julegaverne, og vi kunne hjælpe.

Når vi snakker om denne tur, så er netop tiden og roen, noget af det vores børn nævner. Deres oplevelse var og er, at vi var sammen som familie, fuldt ud. Det kan man godt tænke over, når man har de travle hverdage efterfølgende.

Lillejuleaften

Efter den førmtalte hundeslædetur, hvor vores venner Karl og Atsa blandt andet, havde været med, fandt vi ud af, at de grønlandske og danske traditioner ved juletid er forskellige.

Atsa havde inviteret til aftensmad lille juleaften, hvilket vi tænkte, fint da det er jo den 23., men hun havde ment den 24., hvor vi jo holder juleaften.

Ups.

Heldigvis er Atsa og Karl de sødeste mennesker, så de lavede om på deres planer, og vi måtte komme den 23.

Det var en overdådig middag, Atsa havde stået i køkkenet hele dagen.

Aftalen var jo først kommet på plads om eftermiddagen dagen før.

Vi fik tarteletter med rejer og mattak (skind fra hvidhval – det allerfineste), andesteg, flæskesteg, brunede kartofler, rødkålssalater, citronvand, nisseøl og vin (- hvilket ikke er en selvfølgelighed, når vi har været hos nogen og spise i Grønland) samt risdessert med bærsovs.

Efter maden fik vi kaffe/the, div. kager og chokolade – OG julegaver.

Vi fik alle en julegave. Det var helt vildt og SÅ hyggeligt.

Juleaften

Som sagt havde der været en geding snestorm dagene op til juleaften. Men juleaftensmorgen var der klar hård frost med en skyfri himmel.

Da lyset brød frem sidst på formiddagen, var det næsten til at få tåre i øjnene over – hvor smukt og rigtigt det hele var.

Vi havde besluttet, at vi alle skulle i kirke om eftermiddagen – og det var vel også den eneste “skal” ting.

Juletræet – et meget tørt et, da det havde været undervejs fra Danmark siden august, blev pyntet lillejuleaftensdag. Det havde ligget ude i sneen med net på, og vi tog det ind på badeværelset. Klippede nettet af og lod træet tømpe inde i bruseren. Heldigvis havde farmor en lyskæde med, som vi lånte, og det blev så fint med julepynten på. Så nu var det kun maden, der skulle være klar til aften.

Kl. 14. i det begyndende mørke begav vi os den korte afstand til den smukke Zions Kirke i Ilulissat, der ligger helt ned til Isfjorden.

Vi gik i den klare frost, med kirkeklokkernes ringen og i flok med rigtig mange lokale. Mange festklædte – kvinderne i de smukke nationaldragter og mændene i hvide eller blå anorakker.

I kirken stod der et festklædt kor klar – og selvom både prædiken og salmerne foregik på grønlandsk, så blev det en af de mest stemningsfyldte juleprædikener vi har oplevet. For selvom vi kom som gæster, så blev vi modtaget med åbenhed – både på vej ind og ud.

Gudstjenesten sluttede af med meget smukke grønlandske salme – Guuterput, der ikke ligner nogen anden salme – og det særlige er, at alle midt i rejser sig op. For grønlænderne er det en meget følelsesladet salme, og deres tårer smittede også af på os.

Tilbage i huset, var det nu bare at gøre det sidste klar til en familiejul i fantastiske rammer. Rammer der var så ægte og juleagtige, at det er svært at forestille sig.

Flæskesteg, hvide og brunede kartofler, ris ala mande, mandelgaver og ikke mindst dans om juletræet. Udenfor var der bunker af sne, klar frost og helt sikker julemanden, der susede forbi i sin kane med rensdyrene.

Det eneste der i virkeligheden manglede var nordlysets bølgen på himlen.

Det har vi til gode, men det er det gode ved Grønland – for så er der endnu en grund til at komme tilbage. Et er sikkert, det er ikke den sidste jul vi har holdt i det højeste nord.

Her er vores bedømmelse af at rejse til Grønland og holde jul i vintermørket.

Du kan læse om vores tradition for at bedømme vores fælles oplevelser i denne artikel: **Den "Vi samler på oplevelser'ske" karakterskala**